

KOMPAS

Colofon

Jaargang: 15
Nummer 8 en 9
Januari 2024

Werkmateriaal met verwerkingsmogelijkheden voor leidinggevenden en kinderen van -12 kinderclubs.

Redactie

Plony Herweijer, voorzitter
Janneke de Jongh
Janita Molenaar
Janneke Mourits
Dicky Qualm-Visser
Nicoline van Wijngaarden-Kersten
Jaco Zijl

Uitgave

Jeugdbond Gereformeerde Gemeenten
Houttuinlaan 7
3447 GM Woerden
T: (0348) 489948
I: www.jbgg.nl
E: info@jbgg.nl

Van de redactie

In de laatste twee *Kompassen* van dit seizoen gaat het opnieuw over eten. Dat is ook logisch, want het jaarthema is 'Aan tafel'. Toch zijn beide maaltijden die besproken worden niet zo voor de hand liggend. Elia krijgt voedsel van raven, gulzige beesten die liever voor zichzelf vechten dan iets aan een ander te geven. De discipelen krijgen te eten van de Opgestane. Van Jezus zelf! In beide gevallen wordt het duidelijk dat God zorgt voor Zijn knechten. God wil Zijn knechten ook iets leren: dat Hij machtig is om meer dan overvloedig te voorzien, boven alles wat wij bidden of denken. En daarvoor gebruikt hij eenvoudige middelen en gebrekkige mensen. In dat vertrouwen wens ik je van harte zegen toe!

Namens de redactie,

Pieter Avé

Training Vertellen

De Jeugdbond verzorgt ook toerusting op het gebied van vertellen. De training is zowel geschikt voor beginnende vertellers alsook voor meer ervaren vertellers. Wil je er meer over weten? Ga naar www.jbgg.nl/trainingvertellen.

Lees hieronder de ervaringen van iemand die de training volgde:

"Afgelopen najaar heb ik de Basistraining Vertellen gevolgd, die Anja de Bonte op een hele fijne manier, zo mooi en aansluitend vanuit de praktijk heeft gegeven. Een waardevol, gezellig en leerzaam samenzijn, waar we hebben geleerd om meer inhoud aan je verhaal te geven. We kregen handvatten hoe je bewust de vertelling zo dicht mogelijk bij de kinderen kunt neerleggen. Deze training is voor elke leidinggevende een aanrader!"

Marjon volgde de 'Basistraining Vertellen' najaar 2023.

verbindt jongeren

Brood en vlees voor Elia

Toelichting op het thema

Dit jaar zijn de vertellingen gegroepeerd rondom het thema 'Eten' of 'maaltijden'. In deze schets gaat het over Jakob en Ezaü. Ezaü verkoopt het eerstgeboorterecht voor een schotel linzenmoes. Daarop volgt de maaltijd met Izak, als hij oud geworden is en hij Ezaü wil zegenen met de grootste zegen. Jakob bedriegt zijn vader door te doen alsof hij Ezaü is. Op deze manier krijgt hij de zegen.

Doel van de vertelling

We willen de kinderen in deze vertelling leren:

- Dat het dienen van afgoden grote gevolgen heeft. Niet alleen voor de individu, maar ook voor het volk of de natie. De Heere straft de zonden altijd.
- Dat de Heere altijd zorgt voor Zijn kinderen. Meestal op een natuurlijke, maar soms ook op een bijzondere wijze. De Heere heeft de macht om te zorgen voor alles wat zij nodig hebben.
- Dat de Heere ook voor ons zorgt. Hij zorgt dat we altijd genoeg hebben. Hij leert ons bidden 'Geef ons heden ons dagelijks brood'. Dit is voldoende voor vandaag en leert ons afhankelijk te zijn van Hem.
- Dat wij dankbaar mogen zijn voor alles wat de Heere aan ons geeft. Dit geldt voor zaken als kleding, voedsel en onderdak, maar juist ook voor Zijn Woord.

Introductie van het thema voor de kinderen

Het tegenovergestelde van dik is... dun. Het tegenovergestelde van groot is... klein. Het tegenovergestelde van oud is... nieuw. Het tegenovergestelde van goed is... slecht. Het tegenovergestelde van zwaar is... licht. In dit Bijbelverhaal horen we ook van twee mensen die allebei heel anders zijn. Tegenovergesteld. Luister maar, dan kun jij aan het eind van het verhaal vertellen welke tegenstellingen er in dit verhaal voorkomen.

Zingen en lezen

Zingen

- Psalm 33 : 10
- Psalm 34 : 9 en 11
- Psalm 65: 6
- Psalm 67 : 3
- Psalm 123 : 1
- Psalm 136 : 25

- Liedbundel *Tot Zijn eer* lied 20 : De Heer' is mijn Herder
- Liedbundel *Tot Zijn eer* lied 39: Groot is Uw trouw, o Heer'

Lezen

1 Koningen 17 : 1-9

Kerntekst

1 Koningen 17: 6 *En de raven brachten hem des morgens brood en vlees, desgelijks brood en vlees des avonds; en hij dronk uit de beek.*

Vertelling

Wat een mooi begin als koning heeft hij! Beter dan dit kun je het bijna niet krijgen! Koning Achab loopt in zijn paleis in de stad Samaria. Hij heeft zijn vader, koning Omri opgevolgd. Tevreden kijkt hij om zich heen. Zijn rijk, het Tienstammenrijk, is welvarend, daar heeft zijn vader wel voor gezorgd. Hij hoeft alleen maar om zich heen te kijken. Zijn kleren zijn gemaakt van duur Egyptisch linnen, geverfd met de wereldberoemde purperverf uit Tyrus. En dan zijn paleis. Het is helemaal versierd met houtsnijwerk uit het buitenland. De handel gaat goed. Voor Juda, het Tweestammenrijk, en voor Syrië hoeft hij op dit moment niet bang te zijn. Ze zullen niet zomaar een oorlog met hem beginnen. Achab is getrouwd met Izebel. Ze is een prinses, de dochter van de koning van de Feniciërs.

Na zijn huwelijk moest er in Samaria wel een altaar komen voor de god van Izebel, voor Baäl. En een huis, een tempel voor Baäl. Izebel diende Baäl met heel veel ijver. Elke dag bracht ze offers. Het volk ziet dat en sinds zij in het paleis in Samaria woont, wordt er niet zo veel aandacht meer gegeven aan de God van Israël. Nee, de mensen lijken ook steeds meer de Baäl, de god van de Kanaänieten te gaan dienen. En Achab doet zelf ook mee. Baäl is de god van de vruchtbaarheid. Hij zorgt voor de regen en de dauw, voor de geboorte van kinderen en jonge dieren. Hoe meer hij gediend wordt, hoe beter het is voor het land. Hoe meer hij geofferd wordt, hoe vruchtbaarder het land, de dieren en de mensen zullen zijn. Vruchtbaarheid betekent rijkdom! Toch, hij kiest liever niet alleen voor Baäl. Hij houdt zelf liever alle goden te vriend. Dat is het beste wat je als koning kunt doen. Dat levert de meeste rust op voor je koninkrijk.

Is dat zo, Achab? Vergeet je niet dat de Heere, de God van Israël de enige Heere is? Dat Hij het is Die vrede, rust en vruchtbaarheid geeft? Dat Hij ervoor zorgt dat het koren groeit en de dieren jongen krijgen? Nee, Achab denkt daar liever niet aan. Wat zou Izebel wel niet zeggen als hij alleen de God van Israël dient. En trouwens, het volk Israël dient ook veel liever de Baäl. Overal worden daarom afgodsbeelden gebouwd. Daarom staat er een tempel in Samaria voor Baäl. Voor de godin Astarte, de godin van de liefde, maakt Achab een heilig bos. In Bethel worden de gouden kalveren gediend. Wat vreselijk! Heel het volk volgt Achab in zijn afgoderij.

Waar kiezen jullie voor? Dien je alleen de Heere of kun je, net als Achab, ook niet zo goed kiezen tussen de Heere en de afgoden? Maar, zeg je: Ik dien toch geen afgoden! Ik dien de Baäl helemaal niet. Nee, dat klopt. Maar, wat staat er bij jou op de belangrijkste plaats? De Heere of iets of iemand anders? Misschien je vrienden wel of je speelgoed. De Heere wil alleen op de belangrijkste plaats staan. Hij is de enige en ware God en Hij verdient het om ook door jou gediend te worden.

‘Zo waarachtig als de HEERE, de God van Israël, leeft, deze jaren zal er geen dauw of regen zijn, dan alleen op mijn woord!’ Krachtig klinkt de stem door het paleis. Verbluft kijkt Achab naar de man voor zijn troon. Hij ziet er gehard uit. Hij draagt een ruwe mantel van kameelhaar, die rond zijn middel is vastgeknoopt met een leren riem. ‘Wie bent u eigenlijk?’ vraagt hij dan, ‘en waar komt u vandaan?’ ‘Ik ben Elia,’ antwoordt de man. ‘Ik kom uit Thisbe, aan de overkant van de Jordaan en ik ben een dienaar van de Heere, de God van Israël. En in de Naam van de Heere zeg ik u: er zal geen dauw of regen vallen, dan alleen wanneer ik het zeg.’ Achab doet zijn mond al open om nog meer te vragen, maar Elia draait zich om en verlaat het paleis.

Wat een wonderlijk gezicht was dat: een man in mijn paleis met zulke ruige kleding. ‘Ik ben Elia,’ zei hij. Elia.. dat betekent: mijn God is de HEERE. En hij zei dat er geen dauw of regen zal zijn, dan alleen wanneer Elia het zal zeggen. Met andere woorden: Het zal droog blijven! Israël verwacht de dauw en regen van Baäl, maar deze zal niet komen. Geërgerd schudt Achab zijn hoofd. Geen dauw of regen, maar droogte! En wat hij helemaal erg vindt, is dat die profeet zomaar tegen hem in durft te gaan. Wie denkt hij wel niet dat hij is! Zolang er zulke profeten zijn als deze Elia, kan hij de rust in zijn koninkrijk wel vergeten.

‘Mannen,’ zegt hij tegen zijn soldaten, ‘zoek die profeet en neem hem gevangen!’ De soldaten gehoorzamen, maar aan het einde van de dag komen ze terug zonder de profeet. ‘Koning, we kunnen hem nergens vinden.’ Nergens vinden? Dat kan niet. ‘Ik moet hem hier hebben!’ zegt Achab. De volgende dag stuurt hij nog meer soldaten op pad, maar weer is Elia nergens te vinden. Maandenlang zijn de soldaten op zoek, maar Elia blijft onvindbaar. Ze zoeken zelfs in het buitenland, maar ook daar is Elia niet te vinden. Achab wordt hoe langer hoe bozer. Hij kan het niet hebben dat deze eenvoudige profeet hem te slim af is. En wat hem nog meer dwarszit: sinds de dag dat Elia tegen hem sprak: ‘Zo zegt de Heere...’ is er geen druppel regen gevallen. Het is zelfs zo dat er ’s ochtends nergens een laagje dauw wordt gevonden. De eerste weken vond Achab het nog niet zo erg, het gebeurt wel vaker dat de regen op zich laat wachten. Maar, nu duurt het wel erg lang. Normaal gesproken is de dauw nodig om de aarde nat te maken, zodat ze de grond kunnen klaarmaken om de zaaïen. En de dauw zorgt dat het gras groen blijft, zodat de dieren voldoende te eten hebben. Maar nu begint elke dag net zo dor als dat de vorige geëindigd is. Hier en daar zie je zelfs al scheuren in de aarde, zo droog is het!

In het najaar valt meestal de vroege regen. Heerlijk is het als dit gebeurt. Deze regen zorgt ervoor dat de hitte van de zomer verdwijnt en na deze regen zal het zaad in de akker gaan ontkiemen. Maar de regen komt niet. Misschien komt dan wel de late regen, in het voorjaar, denkt Achab. Anders zal alles op het land verdorren en verdrogen. Dan mislukt de hele oogst. Maar ook de late regen komt niet. De oogst mislukt.

Elke dag brengen Achab en Izebel offers aan de Baäl, maar het helpt niet. Nog een keer laat Achab zoeken naar Elia. Maar Elia blijft onvindbaar. Daar zorgt de Heere voor. Hij had Achab laten waarschuwen. Wat een wonder dat Hij dit deed, maar Achab wilde niet luisteren. Hij vond de Baäl veel belangrijker dan het woord van de Heere. En het volk Israël dan, ging het volk wel terug naar de Heere toen de regen stopte? Nee, ook zij bleven de afgoden dienen. Ze bleven doorgaan met het zondigen tegen God. Wat erg. De Heere straft de zonden, dat zien we hier heel duidelijk. Dit is Zijn straf, omdat Achab en het volk Israël niet naar Hem luisteren. Vandaag vraagt de Heere aan jou: luister je naar Mij? Dien je Mij? Bid of je de Heere mag dienen. Bid of Hij voor je wil zorgen. En bid of je in alles op Hem mag vertrouwen. De Heere luistert naar je gebed. Hij hoort je!

Het is stil bij de beek Krith. In de verte klinkt het gehuil van wilde dieren. Dichtbij in het riet hoor je de roerdompen. Aan de hemel brandt de zon. Het water van het beekje kabbelt rustig in de richting van de Jordaan. Elia tuurt met zijn hand boven zijn ogen naar de hemel. Zouden ze weer komen?

De Heere had tot hem gesproken: ‘Ga weg van hier, en wend u naar het oosten, en verberg u aan de beek Krith, die voor aan de Jordaan is.’ Hij moest zich verbergen, verstoppen voor Achab. Niet alleen omdat Achab hem gevangen wilde nemen, maar ook omdat de Heere Zijn Woord wegnam bij het volk Israël. Elia is immers de profeet die het Woord van de Heere spreekt! Maar nu Elia niet meer in Israël is, is ook het Woord van de Heere weg. Daar zit Elia nu. Eenzaam. Maar, de Heere zorgt voor hem! Elke dag ervaart hij dat weer.

‘Ja, daar komen ze!’ Heel in de verte ziet hij een paar zwarte stipjes. Blij verwonderd kijkt hij omhoog. Wat is de Heere trouw. Want als er droogte is, en er niets groeit op het land, is er voor Elia ook geen eten. Maar de Heere zorgt voor hem. Elke dag krijgt hij brood en vlees. Steeds dichterbij komen de stipjes. Grote, zwarte raven zijn het. God stuurt hen met brood en vlees. Vlak boven Elia laten ze het eten vallen. Elke dag brengen deze raven hem eten. ’s Ochtends en ’s avonds. Raven. Hebzuchtige roofvogels. Normaal vechten ze om vlees, ze laten soms zelfs hun eigen jongen verhongeren, maar Elia zijn ze nog geen dag vergeten. Wat een wonder! De Heere heeft hem zelf deze schuilplaats aangewezen. Hier mag hij zich verschuilen voor Achab. Elke dag heeft hij genoeg te drinken uit de beek Krith en krijgt hij voldoende eten door de raven. Een half jaar lang is Elia daar. Een half jaar lang krijgt hij elke dag genoeg. Zo zorgt de Heere voor Zijn kinderen. Elke dag. Nog steeds. Hij zal ervoor zorgen dat ze nooit iets te kort komen. Zo zorgt hij ook voor jou. Elke dag heb je te eten, elke dag zijn er kleren om aan te trekken. Hij spreekt elke dag tegen je en zegt: Kom naar Mij toe! Ik wil voor je zorgen. Belijd je zonden en vraag vergeving, om Jezus’ wil. De Heere heeft beloofd dat Hij zal zorgen voor de mensen die in Hem geloven. Niet omdat zij dat verdiend hebben, maar om het offer van de Heere Jezus. Toen Hij aan het kruis hing, riep Hij: ‘Mij dorst.’ Daar heeft Hij hun eten en drinken verdiend.

Maar na een half jaar droogt de beek Krith uit. Hoe moet het nu verder? Zal Elia nu moeten sterven van de dorst? Nee, de Heere blijft voor Hem zorgen. Elia moet ergens anders naar toe, naar Zarfath. Daar zal de Heere opnieuw zorgen dat hij genoeg te eten en te drinken krijgt. Hoe goed is de Heere, Hij is het die Elia helpt. Baäl kan Achab niet helpen. De afgoden kunnen je niet helpen. De Heere alleen! Hij is de getrouwe God!

Suggestie: Na het verhaal is het mooi om terug te komen op de tegenstellingen uit de introductie. Welke tegenstellingen worden er in het verhaal gevonden?

Droog – nat, vruchtbaar – onvruchtbaar, weinig eten – voldoende eten, de Heere God – en Baäl, Achab – Elia etc. Het grote verschil wordt gevonden in de Heere God die altijd zorgt en de afgoden van wie geen hulp te verwachten is.

Achtergrondinformatie bij het Bijbelgedeelte

Elia

Vrij plotseling komt in 1 Koningen 17 Elia naar voren. Zijn naam: אליהו, Eliyahoe. El (God) I (afgeleide van mijn) en Ya (YHWH – HEERE): mijn God is de HEERE. Veel van Elia is onbekend. Wel weten we dat hij in Gilead woont, aan de overzijde van de Jordaan. Hij woont daar in het dorpje Thisbe. Vanwege zijn plotselinge verschijning kan de vergelijking gemaakt worden met Melchizedek. Van deze priester weten wij ook weinig, maar deze was er ook 'ineens'. Zoals later de grote Profeet-Priester-Koning, de Heere Jezus, door God geroepen en gezalfd, verscheen in de volheid van de tijd.

Achab

Deze geschiedenis speelt zich af rond het jaar 806 v. Chr. Het is ongeveer 60 jaar geleden dat het rijk in tweeën gescheurd is. Het Tienstammenrijk heeft ondertussen zijn 10e koning. Achab is de zoon van de bekende koning Omri. Deze koning Omri heeft grote rijkdom meegebracht en wordt in de seculiere geschiedschrijving gezien als een van de belangrijkste koningen van het Tienstammenrijk. Hij bracht na vele jaren van onrust politieke stabiliteit. Tijdens zijn regering wordt een nieuwe hoofdstad gebouwd: Samaria. Van alle eerdergenoemde koningen wordt gezegd dat zij deden 'wat kwaad was in de ogen des Heeren', maar van Omri wordt gezegd dat hij 'deed wat kwaad was in de ogen des HEEREN; ja, hij deed erger dan allen, die voor hem geweest waren.' (1 Kon. 16 : 25). Onder Achab wordt het alles nog erger. Waarschijnlijk heeft Omri het huwelijk gearrangeerd voor zijn zoon Achab met Izebel, de dochter van Etbaäl, de koning van Fenicië (Sidon). Josephus meldt dat deze koning een priester van Astarte was. Dit huwelijk heeft verstrekkende gevolgen gehad. Izebel wordt een huisevangelist voor de Baäl in het koninklijk paleis en neemt in haar kielzog een groep Baälpriesters mee. Later wordt het getal vierhonderdvijftig genoemd. Ook is zij de drijvende kracht achter het doden van de profeten van de God van Israël. Achab is ongeveer tweeëntwintig jaar koning geweest.

Baäl en Astarte

Baäl is niet zozeer een naam, als wel een titel ('heer') voor de oude Semitische god Hadad: 'Heer Hadad'. Teksten, gevonden bij Ras Shamra aan de Syrische kust omschrijven Baäl als de god van de donder. De vruchtbaarheid van het land is afhankelijk van zijn regen. Hij is de zoon van de oppergod El en de godin Anat. Zijn wapens zijn de donder en de bliksem en hij wordt afbeeld als een stier. De verering van de Baäl werd door de Israëlieten gezien als een goed alternatief, naast het dienen van de Heere. Dit kwam wellicht ook omdat het land voor zijn vruchtbaarheid grotendeels afhankelijk was van regen. Naast de Baäl werd de godin Astarte (of Asjera) gediend. Zij is de godin van de vruchtbaarheid en seksualiteit. Achab maakte voor deze godin bossen. In andere vertalingen wordt ook wel gesproken over gewijde palen. Deze palen werden gebruikt in de verering van deze godin en waren waarschijnlijk echte bomen of houten kunstvoorwerpen die bomen moesten voorstellen.

Baäl moest zich in het droge seizoen onderwerpen aan Mot, de god van de dood. Later herleefde Baäl weer zodat de aarde regen kon krijgen. Elia aanbidt de enige God Die – juist omdat hij leeft – het land dauw en regen kan ontzeggen. Vruchtbaarheid komt van de Heere, niet van Baäl, en Zijn aanwezigheid in het oordeel leidt tot onvruchtbaarheid, niet Zijn afwezigheid in de dood.

Krith

Elia krijgt de opdracht om zich te verbergen bij de beek Krith. Deze beek was waarschijnlijk een wadi, waar de exacte locatie niet van bekend is. Een wadi is een beek of rivier die in droge tijden droog staat. Andersom kan hier tijdens het regenseizoen veel water doorheen stromen. Deze wadi ligt 'dicht bij de Jordaan' of 'in het volle gezicht van de Jordaan'.

Raven

De Heere geeft raven de opdracht om Elia te voorzien van voedsel. Dit is om een aantal redenen bijzonder. Raven zijn roofvogels, gulzige dieren. Het was waarschijnlijker dat zij voedsel van Elia zouden stelen, dan dat zou dit zouden brengen. Daarbij zijn raven onrein (Lev. 11 : 15). Voor de Jood is het een belangrijke vraag of Elia daardoor onrein voedsel heeft gegeten. Jezus leert ons dat niet hetgeen de mond ingaat ons verontreinigt, maar dat wat uit het zondige hart van de mens komt (Matth. 7 : 15). Ook bijzonder is dat raven zich voeden met insecten en aas, maar dat zij Elia brood en vlees brengen. In de laatste plaats zijn raven egoïstisch. Als er te weinig voedsel is, dan onthouden zij hun jongen voedsel, om zelf te kunnen overleven.

Belijdenisgeschriften

Heidelbergse Catechismus

- Vraag en antwoord 27 en 28: Over de voorzienigheid van God.
- Vraag en antwoord 94 – 98: Over afgoderij en beeldendienst.
- Vraag en antwoord 125: Over de vierde bede.

Nederlandse Geloofsbelijdenis

- Artikel 13: Van de voorzienigheid Gods en regering aller dingen.

Antwoorden bij werkboekje -10

Weet je het nog?

Kies uit: brood – Krith – Baäl – raven – dauw – Thisbe – Zarfath – regen – Achab

1. Elia kwam uit het dorpje *Thisbe*.
2. Hij moest een boodschap van de Heere brengen aan *Achab*.
3. Achab diende de *Baäl* en de Astarte.
4. De Heere strafte het volk Israël door geen *dauw* en *regen* meer geven.
5. Elia moest zich verbergen bij de beek *Krith*.
6. Hij werd door gevoed door de *raven*.
7. Zij gaven Elia elke dag *brood* en vlees.
8. Toen de beek opdroogde moest Elia naar *Zarfath*.

Even praten

1a. Het volk Israël en Achab kozen ervoor om de afgoden te dienen. Waarom was dit zo erg?

Ze lieten daarmee zien dat ze niet met hun hele hart geloofden in de Heere God. God had gezegd: 'Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.'

1b. Welke afgoden diende Achab?

Hij wilde zo veel mogelijk goden dienen. Twee belangrijke afgoden waren de Baäl en de Astarte.

1c. De god Baäl wordt niet meer gediend. Toch kunnen wij ook afgoden dienen. Welke voorbeelden kun je hiervan geven?

In onze tijd kom je niet zo vaak afgodsbeelden tegen als in de tijd van Elia. Maar ook goede dingen kunnen een afgod zijn. Als jij meer houdt van speelgoed, geld, hobby's of mensen dan van de Heere God, zijn dat de afgoden in jouw leven. Dan krijgt God niet alle aandacht, eer en liefde die Hij waard is. De Bijbel laat duidelijk zien dat alles buiten God je niet echt gelukkig kan maken. Dat het geen vrede geeft in je hart. Dat kan alleen de Heere Jezus.

2a. Elia kreeg elke dag genoeg te eten, maar de Heere gaf hem niet vooruit. Kun je bedenken waarom?

Elia moest op de Heere God vertrouwen. Elke dag kreeg hij precies genoeg. Dit maakte hem afhankelijk van de Heere.

2b. In het 'Onze Vader' bidden wij 'geef ons heden ons dagelijks brood'. Wat kan jij hiervan leren?

In dit gebed vragen we de Heere of Hij ons lichaam wil geven wat wij nodig hebben. Op deze manier belijden wij dat al het goede van de Heere God komt en dat zonder Zijn zegen niets op het land groeit. Ook leren we dat we alleen op de Heere moeten vertrouwen en niet op andere mensen.

2c. Hoe ging dat tijdens de woestijnreis van de Israëlieten?

Elke dag kregen de Israëlieten manna, brood uit de hemel. Ze mochten elke morgen maar voor één dag verzamelen. Alleen de dag vóór de sabbat, mochten ze voor twee dagen manna verzamelen. Verzamelden ze toch meer dan de Heere God had toegestaan, dan was het manna de volgende dag bedorven en konden de Israëlieten dit niet meer eten. Zo moesten ze op de Heere God vertrouwen. Elke dag zou Hij hen genoeg te eten geven, hier konden ze zelf niet voor zorgen.

3a. Waarom was het zo bijzonder dat de raven Elia eten brachten?

Raven zijn roofzuchtige, egoïstische dieren. Ze delen hun eten nooit. Ook waren raven onrein. Alles wat zij hadden aangeraakt, mochten de Israëlieten eigenlijk niet meer eten.

3b. Kun je meer voorbeelden uit de Bijbel bedenken waarin dieren iets doen wat ze normaal niet kunnen?

Deze voorbeelden zijn er zeker. Te denken valt aan de leeuwen in de leeuwenkuil waar Daniël in werd geworpen, de vis die Jona opslokte of de sprekende ezel van Bileam.

Puzzelen

Elfje

Bekijk de afbeelding. Wat gebeurt hier? Maak een elfje bij de afbeelding. Schrijf op elke regel een woord of zin en vertel met elf woorden het verhaal bij het plaatje. Voorbeeld:

*Een groep
Wat doen zij
Ze luisteren heel goed
Gezellig*

(Tip: het maken van een elfje wordt voor de kinderen makkelijker als zij beginnen met een naam. Bijv. Elia).

Lijnen trekken

Zet de letters in het goede vakje. Wat kun je leren van dit verhaal?

R	E	E	E	Z							
D	E	H	E	E	R	E	Z	O	R	G	T
H	E	D	O	E	G	T	R				

Woordzoeker

De overgebleven letters uit de woordzoeker vormen ook een zin. Kun je ontdekken wat de naam van Elia betekent? Antwoord: *Mijn God is de Heere*

Antwoorden bij werkboekje +10

Weet je het nog?

- 1) Elia kwam uit het dorpje
- 2) Hij moest een boodschap van de Heere brengen aan
- 3) Achab diende de ... en de Astarte.
- 4) De Heere strafte het volk Israël door geen ... en ... meer geven.
- 5) Elia moest zich verbergen bij de beek ...
- 6) Hij werd door gevoed door de ...
- 7) Zij gaven Elia elke dag ... en vlees.
- 8) Toen de beek opdroogde moest Elia naar ...

1	T	H	I	S	B	E	
2	A	C	H	A	B		
3	B	A	A	L			
4a	D	A	U	W			
4b	R	E	G	E	N		
5	K	R	I	T	H		
6	R	A	V	E	N		
7	B	R	O	O	D		
8	Z	A	R	F	A	T	H

4a	1		2	1	1	6	1		8	7	6	4b	5
D	E		H	E	E	R	E		Z	O	R	G	T

Even praten

1a. Het volk Israël en Achab kozen ervoor om de afgoden te dienen. Waarom was dit zo erg?
Ze lieten daarmee zien dat ze niet met hun hele hart geloofden in de Heere God. God had gezegd: 'Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.'

1b. Soms wordt er gezegd dat de Heere God jaloers is op Zijn eer. Wat wordt daarmee bedoeld?
Als wij jaloers zijn, dan willen we graag iets hebben dat we op dat moment nog niet hebben. Als de Heere jaloers is, dan is Hij jaloers op iets wat al van Hem is en waar Hij recht op heeft. In de Tien Geboden zegt de Heere: 'Ik, de HEERE uw God, ben een ijverig God.' Hier betekent het woordje 'ijverig' ook jaloers. De Heere heeft recht op wat Hij heeft. Hij alleen wil alle eer verdienen die Hij waard is. De eer die voor de Heere is, moet ook aan hem gegeven worden. Niet aan iemand of iets anders.

1c. De Baäl wordt nu niet meer gediend. Toch kunnen wij ook afgoden dienen. Welke voorbeelden kun je hiervan geven?

In onze tijd kom je niet zo vaak afgodsbeelden tegen als in de tijd van Elia. Maar ook goede dingen kunnen een afgod zijn. Als jij meer houdt van speelgoed, geld, hobby's of mensen dan van de Heere God, zijn dat de afgoden in jouw leven. Dan krijgt God niet alle aandacht, eer en liefde die Hij waard is. De Bijbel laat duidelijk zien dat alles buiten God je niet echt gelukkig kan maken. Dat het geen vrede geeft in je hart. Dat kan alleen de Heere Jezus.

2a. Lees Mattheüs 3: 1-6. In het Evangelie van Johannes staat dat de schiftgeleerden aan Johannes de Doper vragen of hij Elia is. Waarom zouden zij dit gedacht hebben? Welke overeenkomsten kun je vinden tussen Elia en Johannes de Doper?

De schiftgeleerden dachten dat Johannes de Doper Elia was. Dit omdat Elia niet was gestorven en zij geloofden dat hij in de eindtijd terug zou komen naar de aarde. Johannes de Doper lijkt op Elia in de manier waarop hij leeft. Zijn kleding en eten. Maar, ook zijn boodschap lijkt op dit van Elia: 'Bekeer u!'

3a. Als Elia voor koning Achab staat zegt hij: 'Zo waarachtig als de Heere, de God van Israël, leeft, voor Wiens aangezicht ik sta (...)'. Waarom is het zo belangrijk dat Elia tegen Achab zegt: 'Zo waarachtig als de Heere leeft'?
Achab geloofde in veel goden. Als Elia zegt 'zo waarachtig als de Heere leeft' dan laat hij Achab beseffen dat de

God van Israël leeft en hij niet om deze God heen kan. De Heere is een levende God en geen dode, zoals Baäl.

3b. Waarom voegt Elia hieraan toe: 'Voor Wiens aangezicht ik sta?'

Elia is een profeet van de Heere. Hij dient Hem met heel zijn leven en leeft dicht bij Hem, 'voor Zijn aangezicht'.

4a. In Jakobus 5 staat dat Elia de Heere bad om droogte. Is het niet verkeerd van Elia dat hij de Heere bad om het volk Israël te straffen?

Nee, Elia bad de Heere niet uit wraak. Hij wilde dat het afvallige, ongehoorzame volk door deze straf weer terug zou keren naar de Heere. Dat de Heere God voor Elia zorgt is het bewijs dat alleen waar Hij zelf aanwezig is, God Zijn zegen geeft.

4b. Waarom zou de Heere Elia verbergen bij de beek Krith. Je kunt meerdere antwoorden geven.

In de eerste plaats om Elia in veiligheid te brengen voor Achab. Maar, als Elia zich moet verbergen, dan is ook het Woord, de stem van de Heere, verborgen. De Heere straft dus niet alleen met de droogte, maar stopt ook met spreken.

5a. Waarom was het zo bijzonder dat de raven Elia eten kwamen brengen?

Raven zijn roofzuchtige, egoïstische dieren. Ze delen hun eten nooit. Ook waren raven onrein. Alles wat zij hadden aangeraakt, mochten de Israëlieten eigenlijk niet meer eten.

5b. De raven brachten Elia elke morgen en avond eten. Wat kunnen wij hiervan leren?

De Heere zorgt voor Zijn kinderen. Hij geeft altijd genoeg! Elia kreeg niet in één keer eten voor de hele dag of de hele week. Elke ochtend en avond moest hij weer vertrouwen op de Heere God.

Puzzelen

Elfje

Bekijk de afbeelding (zie de antwoorden bij -10 of het werkboekje). Wat gebeurt hier? Maak een elfje bij de afbeelding. Schrijf op elke regel een woord of zin en vertel met elf woorden het verhaal bij het plaatje.

Voorbeeld:

Elia
naar Krith
raven brengen eten
God zorgt voor hem
dankbaar

Liniaalschrift

Pak een liniaal en ontdek de verborgen boodschap.

Uitkomst:

B	R	O	O	D		E	N		V	L	E	E	S
---	---	---	---	---	--	---	---	--	---	---	---	---	---

Even of oneven

Elia kreeg elke dag van de Heere God brood en vlees. Elke dag had hij genoeg te eten en drinken. De Heere Jezus leert ons dat wij het volgende aan Hem mogen vragen.

Om achter de boodschap te komen streep je alle letters met een oneven getal (een getal dat je niet door 2 kunt delen) weg. Zet alle overgebleven letters achter elkaar om het antwoord te vinden.

Geef ons heden ons dagelijks brood. Lees HC Zondag 50, vraag en antwoord 125. Leg eens uit, waarom heeft de Heere Jezus ons dit geleerd? In dit gebed vragen we de Heere of Hij ons lichaam wil geven wat wij nodig hebben. Op deze manier belijden wij dat al het goede van de Heere God komt en dat zonder Zijn zegen niets op het land groeit. Ook leren we dat we alleen op de Heere moeten vertrouwen en niet op andere mensen.

Maaltijd bij de zee

Toelichting op het thema

Dit jaar zijn de vertellingen gegroepeerd rondom het thema 'Aan tafel! Maaltijden in de Bijbel'. In deze schets gaat het over de verschijning van de Heere Jezus aan Zijn discipelen bij de Zee van Tiberias. Dit is de derde verschijning aan de discipelen. De Heere Jezus openbaart Zich hier op een heel speciale manier. Zo heeft Hij dit nog niet eerder gedaan: Hij houdt een maaltijd met zeven van Zijn discipelen.

Doel van de vertelling

De kinderen leren wat 'openbaren' betekent. Ze horen dat het nodig is dat de Heere Zich openbaart. Dat is ook voor ons nodig, want als Hij dat niet doet, kunnen wij Hem nooit kennen en herkennen. De Heere doet dat niet altijd op dezelfde manier. Hij wilde Zijn discipelen met deze openbaring ook leren hoe zij in het vervolg hun werk moesten doen. Ook al zagen zij Hem toen niet. De Heere kan ook heel dicht bij ons zijn, zonder dat wij dat beseffen.

Introductie van het thema voor de kinderen

Praat met de kinderen over de betekenis van 'openbaren'. Dat kun je als volgt doen.

Verberg onder een doek een voorwerp. Dit mag gerust iets groots zijn. Zorg er wel voor dat het voor de kinderen niet zichtbaar is wat het precies is.

Praat met de kinderen over datgene wat onder de doek iets verborgen is. Zorg ervoor dat duidelijk is dat datgene er wel is, maar dat je het nog niet kunt zien. Als je een voorwerp hebt verborgen wat makkelijk geraden kan worden, laat de kinderen dan eerst vertellen wat ze denken dat het is. En waarom ze dat denken.

Sluit af met: 'We **zien** het niet, of in ieder geval zien we niet duidelijk, wat het is.'

Stel hen dan de vraag: Wanneer wordt het wel **duidelijk zichtbaar voor ons? Het is nu nog verborgen voor ons.** Wat moet er dan gebeuren? Ja, dan moet de doek, die erover heen ligt, weggehaald worden. Dan wordt wat **verborgen** was, zichtbaar, of **openbaar**. 'Openbaren' betekent dus, dat iets wat verborgen was, zichtbaar wordt. Het was er dus wel, alleen wij konden het niet (goed) zien.

Laat nu de doek weghalen.

Eventuele vraag: Had je dit verwacht?

Het verhaal dat ik nu ga vertellen heeft ook met openbaren te maken. Het gaat in het verhaal niet over iets, maar over **lemand**. Hij was er wel, maar de mensen herkenden Hem niet.

Zingen en lezen

Psalmen

- Psalm 139: 1, 2, 8
- Psalm 119: 17
- Psalm 30: 3, 4, 8
- Psalm 111: 2, 3, 5
- Psalm 86: 6
- Psalm 93: 1, 4
- Psalm 99: 1, 2
- Psalm 144: 7
- Psalm 127: 1 en 2
- Psalm 138: 4
- Psalm 75: 1 en 4
- Psalm 130: 3, 4
- Liedbundel Tot Zijn eer lied 42: Heer', onze God, hoe heerlijk is Uw Naam
- Liedbundel Tot Zijn eer lied 83: Psalm 8

Lezen

Johannes 21: 1- 14

Kerntekst

Johannes 21: 6 *En Hij zeide tot hen: Werpt het net aan de rechterzijde van het schip, en gij zult vinden. Zij wierpen het dan, en konden hetzelfde niet meer trekken vanwege de menigte der vissen.*

Vertelling

“Ik ga vissen.” Aan de oever van de Zee van Tiberias staat een groepje mannen. Eén van die zeven mannen zegt: “Ik ga vissen.” De andere kijken hem aan en zeggen: “Wij gaan met je mee.”

Wie zijn die mannen? Het zijn zeven discipelen van de Heere Jezus. Een paar dagen geleden hebben ze de stad Jeruzalem verlaten en zijn ze op reis gegaan naar Galiléa, het gedeelte van Israël waar ze vroeger hebben gewoond. Nu zijn ze hier aangekomen.

Wat is er de laatste tijd veel gebeurd! De vorige keer dat ze hier waren, was hun Meester nog bij hen. Maar in Jeruzalem is Hij ter dood veroordeeld en gekruisigd. Maar Hij is niet in de dood gebleven. Nee, na drie dagen is Hij opgestaan uit de doden, zoals Hij hen al voorzegt had. Ook had Hij toen al gezegd dat zij dan naar Galiléa moesten gaan. Op de opstandingsdag hadden de vrouwen diezelfde boodschap ook gebracht. De Heere Jezus had tegen hen gezegd: “Zeg tegen Mijn discipelen dat Ik hen voorga naar Galiléa; daar zullen zij Mij zien.”

Daar staan ze: zeven discipelen van de Heere Jezus. Het zijn Petrus, Thomas, Nathanaël, Jakobus en zijn broer Johannes, en nog twee discipelen van de Heere. Ze moeten wachten tot de Heere Jezus bij hen komt.

Ze hebben Hem na Zijn opstanding al twee keer ontmoet. Hij was bij hen gekomen op de avond van de dag dat Hij uit de doden was opgestaan. En ook de week erna, toen ze weer samen in die zaal in Jeruzalem bij elkaar waren, was Hij aan hen verschenen. Hij had gezegd: “Ik ben het Zelf”.

Alles is veranderd sinds de Heere Jezus is gestorven en opgestaan. Drie jaar zijn ze dag en nacht bij Hem geweest. Steeds was Hij bij hen en konden ze Hem zien. Dat is nu niet meer zo. Nu komt de Heere Jezus zo nu en dan bij hen. Ze moeten steeds wachten tot Hij weer bij hen komt.

Al denkend staan ze daar op het strand en kijken ze uit over het water van het meer, waarop ze zo vaak gevestigd hebben. Het begint al avond te worden.

En dan klinkt daar plotseling de stem van Petrus: “*Ik ga vissen.*” De andere discipelen kijken hem aan. Vissen? Ja, waarom eigenlijk niet? Terwijl ze wachten tot de Heere Jezus komt, kunnen ze dat best gaan doen. Dan hebben ze wat te doen en hebben ze iets om te verkopen. Iedereen wil wel vis hebben. Dat eten ze bij het brood. ‘Toespijs’ noemen ze dat. Van het geld dat ze daarmee verdienen, kunnen ze dan ook eten kopen. Daarom zeggen ze allemaal tegen Petrus: “Wij gaan met je mee.”

Kijk, daar gaan ze. Ze stappen in het scheepje en een poosje later varen ze de Zee van Tiberias op. Net zoals vroeger. Of toch niet?

Het is donker geworden. Dat is de beste tijd om te vissen. Met elkaar pakken ze het net beet en gooien het in het water. Ze wachten een poosje en dan halen ze het weer op. Zou er veel vis in zitten?

Maar nee, er zit helemaal niets in het net.

Opnieuw gaat het net het water in. Ze wachten even en halen het weer binnenboord. Maar... weer is het net leeg.

Dat gebeurt anders nooit...

Nog eens proberen ze het, maar het net blijft leeg. Zo gaat het de hele nacht door. Iedere keer werpen ze hun net uit. Maar als ze het dan na een poosje ophalen, is het leeg. Hoe kan dat nu toch? Het lijkt wel alsof er in de hele zee geen visje meer zwemt.

Het begint al wat licht te worden. Nu is de tijd om te vissen voorbij. Want als het licht wordt, vang je geen vissen meer. En hun net? Dat is *helemaal* leeg. Ze hebben niet één vis gevangen, zelfs niet eens een heel klein visje. Teleurgesteld varen ze naar de oever. Al hun werk is voor niets geweest. Voor niets?

Kijk, op de oever staat iemand. Nee, de discipelen kennen Hem niet. Maar als ze dichterbij zijn gekomen, roept die Man iets. *“Kinderkens, hebt gij niet enige toespijs?”* Het is alsof Hij zegt: Jullie hebben toch wel een visje voor Mij?

Moe van het werken en teleurgesteld omdat hun net leeg is gebleven, horen de discipelen die vraag. Moeten zij, als echte vissers, nu ook nog gaan vertellen dat hun net helemaal leeg is? Dat willen ze helemaal niet. En toch moet het, want de Man op het strand wacht op hun antwoord.

En dan geven ze antwoord, maar het is heel kort: *“Neen.”*

Nu zal die Man Zich wel omdraaien, want ze kunnen Hem niets geven.

Maar nee, dat doet Hij niet. Hij doet iets anders. Hij zegt iets: *“Werpt het net aan de rechterzijde van het schip, en gij zult vinden.”*

Het net aan de rechterzijde uitwerpen? Dat deed niet één visser in Israël. En dan, vissen als het al licht is geworden? Dat deden ze in Israël ook nooit.

En toch, zonder tegen te spreken, doen de discipelen wat er gezegd wordt. Ze werpen het net weer overboord. Niet, zoals ze dat gewend zijn, aan de linkerkant, maar zoals de Vreemdeling het gezegd heeft: aan de rechterkant. Ze wachten een poosje. Dan halen ze het net binnenboord. Tenminste, dat proberen ze. Maar dat lukt niet. Want het lege net zit nu vol met vissen. Zo vol zelfs, dat ze het niet eens in hun scheepje kunnen krijgen. Hoe kan dat?

Ook Johannes heeft de opdracht gehoord. Hij heeft meegeholpen om het net weer uit te werpen. Hij ziet dat het net nu vol met vis zit. Hoe kan dat? Hoe komt het dat hun net nu wél vol is? Hij kijkt nog eens heel goed naar die Man op de oever. En dan, plotseling, weet hij het. Die Man is geen vreemdeling! Hij zegt: *“Petrus, het is de Heere.”*

Als Petrus dat hoort: *‘Het is de Heere,’* bedenkt hij zich geen moment. Is het de Heere? Dan wil hij zo snel mogelijk bij Hem zijn. Hij doet zijn mantel aan, die hij bij het vissen had uitgedaan, en springt overboord. Ze zijn heel dicht bij de oever en de zee is hier niet diep. Zo waadt hij door het water naar de kant waar de Heere Jezus staat. Aan de vissen denkt hij niet meer.

De andere discipelen komen achter hem aan met het scheepje. Het net trekken ze mee.

Even later zijn alle discipelen aan land. Op het strand zien ze een kolenvuur met brood en ook vis. Alle dingen die nodig zijn om te eten zijn er al. De Heere heeft Zelf al voor het eten gezorgd.

Toch zegt Hij: *Brengt van de vissen die gij nu gevangen hebt.*” Ook al liggen er al vissen bij het vuur, de discipelen mogen ook nog van de vissen halen die ze daarnet hebben gevangen. Die zij gevangen hebben? Maar daar heeft de Heere toch voor gezorgd? Hij zorgde er toch voor dat hun net vol kwam? Ja, en toch zegt Hij: de vissen die *jullie* nu gevangen hebben. Zo goed is de Heere.

Daar gaat Petrus. Hij loopt naar het net toe en trekt het op het land. Het zit vol met *grote* vissen, wel honderd drieënvijftig. Maar, wat een wonder! Het net is niet gescheurd.

Dan zegt de Heere Jezus: *“Komt herwaarts,— kom hierheen - houdt het middagmaal.* En Hij nodigt hen uit om met Hem te eten.

Even later zitten alle discipelen bij de Heere Jezus om het vuur. Hij geeft ze van het brood en de vis.

Verwonderd hebben de discipelen daar gezeten. Hun Meester is weer bij hen gekomen. Hij heeft hen weer opgezocht. Hij heeft Zich geopenbaard. En dat op een heel wonderlijke manier. Dit keer niet door te spreken: *“Ik ben het”*. Maar deze keer door een wonder te doen.

Een teken, waardoor Hij laat zien Wie Hij is: de Almachtige, Die regeert over alle dingen, ook over de vissen van de zee.

Want ook al heeft de Heere Jezus niet gezegd: "Ik ben het", toch weten alle discipelen dat Hij het is. Er is er dan ook niet één die durft te vragen: "Wie bent U?" Want ze weten het zonder dat Hij het gezegd heeft: *Het is de Heere.*

Daar zitten de zeven discipelen. Verwonderd. Wat is de Heere Jezus goed voor hen. Hij is weer teruggekomen. Hij heeft Zich weer geopenbaard. Niet, zoals de vorige twee keer, toen ze op de zondag bij elkaar zaten in de opperzaal. Nu is Hij gekomen, terwijl ze op een doordeweekse dag met hun werk bezig waren. Hij heeft gedaan wat Hij beloofde. Ook al moesten ze dan lang wachten, Hij is gekomen. En ze weten het: zo zal Hij altijd doen wat Hij eenmaal beloofde, ook al gaat het dan anders dan zij dachten.

Hij zorgde ervoor dat hun net leeg bleef. Daarna zorgde Hij ervoor dat het net vol met vissen kwam. Niet zoals zij dachten dat het moest, maar zoals Hij het zei. Hij zorgde er zelfs voor dat het net niet scheurde. En nu geeft Hij hun ook nog te eten. Eten, waarvoor Hij heeft gezorgd.

Straks mogen zij vissers van mensen worden. Ze mogen Zijn Woord gaan prediken, over Hem gaan vertellen. En Hij zal er Zelf voor zorgen dat er mensen in Hem gaan geloven. Zo zal Zijn Koninkrijk vol worden. Zo zal Hij Zijn Woord vervullen.

Hij vervulde Zijn Woord dat ze Hem zouden zien in Galilea, dat Hij Zich daar zou openbaren. Zo zal Hij altijd Zijn Woord vervullen. Ze hoeven maar één ding te doen: gehoorzaam doen wat Hij tegen hen zegt. En dan zorgt Hij voor de rest. Dan wil Hij uit genade Zijn zegen geven.

Heb jij dat ook al geleerd? Alles van de Heere te verwachten? Zelf kunnen wij helemaal niets. Maar als Hij helpt, dan zal het gaan.

En Hij is dichterbij dan wij vaak denken en merken. Bid het dan maar: Leer mij naar Uw wil te hand'len, dan zal ik in Uw waarheid wand'len; neig mijn hart en voeg het saâm tot de vrees van Uwen Naam.

De Heere wil dat we doen, wat Hij van ons vraagt. Net zoals de discipelen deden, die het net uitwierpen. En het net kwam vol. Zo geeft de Heere ook vandaag Zijn zegen.

Achtergrondinformatie bij het Bijbelgedeelte

Verschijningen van de Heere Jezus aan Zijn discipelen

De Heere Jezus is na Zijn opstanding aan veel mensen verschenen. We lezen in totaal van wel tien verschijningen.

De Heere Jezus is ook een aantal keren speciaal aan Zijn discipelen verschenen.

1. De eerste keer was op de avond van de opstandingsdag, toen tien discipelen bij elkaar waren (met nog andere discipelen en vrouwen).
2. De tweede keer was exact een week later toen de discipelen bij elkaar waren in een opperzaal in Jeruzalem. Maar nu was Thomas er ook bij. Eigenlijk kwam de Heere Jezus nu speciaal voor hem. Om hem van zijn ongeloof te verlossen.
3. De derde keer dat de Heere Jezus in het bijzonder aan Zijn discipelen verscheen, is de geschiedenis van de visvangst. Hij heeft toen op wonderlijke wijze de netten gevuld en onderwijs gegeven. Ook is bij deze verschijning Simon Petrus die Hem verloochend had in het ambt hersteld. Dat gebeurde in aanwezigheid van een aantal andere discipelen. Dat was ook noodzakelijk, omdat Petrus de Heere in het openbaar had verloochend. Zo wisten de discipelen zeker dat ook Petrus een apostel van de Heere was en mocht uitgaan om Zijn woord te verkondigen.

De zorg van de Heere voor Zijn kinderen, ook in het grote aantal verschijningen aan hen na Zijn opstanding

Dat de Heere Jezus in de veertig dagen dat Hij nog op aarde was zo veel keer aan Zijn kinderen verschenen is, was zodat Zijn kinderen zeker zouden weten dat Hij werkelijk was opgestaan, dat Hij leefde. Zijn discipelen

zouden straks toch van Hem moeten gaan getuigen. Zij zouden het Woord moeten gaan verkondigen tot aan de einden der aarde. Hoe zouden ze dat kunnen als ze niet zeker wisten dat hun Meester uit de dood was opgestaan! Het was echter ook nodig omdat de discipelen zelf nog zoveel onderwijs nodig hadden. De Heere Jezus had beloofd dat Hij Zijn Heilige Geest zou zenden, Die hen verder zou onderwijzen. Maar zolang Hij nog op aarde was, heeft Hij hen Zelf geleerd.

Het verschil tussen deze verschijning en de vorige aan de discipelen

De vorige verschijningen waren in het bijzonder bedoeld om de discipelen ervan te overtuigen dat de Heere waarlijk was opgestaan uit de doden. Deze verschijning is anders. De Heere Jezus zegt nu ook niet meer: "Ik ben het." Hij wil ze nu iets anders gaan leren en wel hoe het in de toekomst zal gaan als Hij niet meer lichamelijk bij hen zal zijn. Want ook al is Hij dan niet meer zichtbaar bij hen, toch verlaat Hij hen niet. Ze zullen Hem dan ook niet meer herkennen aan Zijn zichtbare tegenwoordigheid, maar aan wat Hij tot hen spreekt vanuit Zijn Woord en hoe Hij met hen omgaat.

Hij maakt Zich hier dan ook niet eerst bekend, maar Hij laat hen eerst alleen zien dat Hij het is door een uitwendig teken, dat het geloof eerst moet verklaren. Zij moeten ontwend worden aan het lichamelijke zien en leren door het geloof te gaan leven.

De Heere toont ons in Zijn Woord aan welke zijde wij het net moeten uitwerpen. Dan moeten we in gehoorzaamheid aan Hem en in afhankelijkheid van Hem het werk doen, het net uitwerpen. In die weg zullen we ook Zijn zegen ervaren. Dat betekent dat we bij alles wat we willen gaan doen, moeten vragen: Heere, wat wilt U dat ik doen zal? En dan zal de Heere ons ook op ons bidden antwoord geven; óf vanuit Zijn Woord, óf door de omstandigheden.

De opdracht van de Heere Jezus aan Zijn discipelen om naar Galilea te gaan

De opdracht om na Zijn opstanding naar Galilea te gaan en de belofte dat ze Hem daar zouden zien, had de Heere Jezus vlak voordat Hij ging lijden en sterven al gegeven. Bij de boodschap dat Hij zou lijden en sterven, maar ook weer zou opstaan uit de doden, had Hij er die laatste keer aan toe gevoegd: *Maar nadat Ik zal opgestaan zijn, zal Ik u voorgaan naar Galilea* (Matth. 26:32). Dezelfde boodschap hadden de vrouwen op de Paasmorgen van de engelen kregen. Ze moesten die brengen aan de discipelen, die dachten dat het nu voor altijd was afgelopen. Toen had het geklonken: Boodschapt Zijn discipelen dat Hij leeft. *En zie, Hij gaat u voor naar Galiléa; daar zult gij Hem zien* (Matth.28:7).

De Heere Jezus Zelf had die boodschap nog eens herhaald bij de vrouwen toen Hij aan hen verschenen was: *Boodschapt Mijn broederen, dat zij heengaan naar Galiléa, en aldaar zullen zij Mij zien* (Matth. 28:10).

De discipelen moesten terug naar de plaats waar ze geboren en getogen waren. Dat was ook de plaats waar de Heere hen geroepen had. Daar lagen voor hen heel veel herinneringen.

Zich openbaren

Aan het begin van deze geschiedenis schrijft Johannes nadrukkelijk dat de Heere Jezus Zich opnieuw aan Zijn discipelen *openbaart*. Openbaren betekent: iets doen zien, of vertonen, Zich kenbaar maken, Zich doen kennen. Openbaring: wat God aan de mens van Zijn verborgenheid te kennen geeft. Dat deed de Heere na Zijn opstanding iedere keer. Steeds opnieuw moest Hij de ogen van Zijn kinderen daarvoor openen. We lezen van de Emmaüsgangers, Luk. 24 vs. 16: *En hun ogen werden gehouden dat zij Hem niet kenden*. Als ze dan aan tafel zitten, opent de Heere hun ogen en ze kenden Hem. Zo was het ook met de discipelen aan het eind van de opstandingsdag, toen de Heere aan hen verscheen. In deze geschiedenis gaat dat net zo. De Heere maakte Zich bekend, maar niet altijd op dezelfde manier. Bij de vorige verschijningen sprak Hij vaak: 'Ik ben het.' Deze keer maakt Hij Zichzelf bekend door een wonderteken. Een soortgelijk teken als Hij eerder ook al eens gebruikte. Maar nu met een nog diepere inhoud.

De Zee van Tiberias

Deze zee wordt ook wel het Meer Gennésaret of het Meer of de Zee van Galilea genoemd, naar de landstreek waar je dit meer kunt vinden. Er omheen liggen heel veel dorpjes, waar veel vissers woonden. In het Oude Testament wordt dit meer 'de Zee Cinnéreth' genoemd (Numeri 34: 11).

Discipelen die bij deze verschijning aanwezig waren

Bij de verschijning van de Heere Jezus aan de Zee van Tiberias waren zeven discipelen aanwezig. Vijf worden er met name genoemd: *Simon Petrus, Thomas, Nathanaël, de zonen van Zebedeüs* (dit zijn Johannes en zijn broer Jakobus).

Ten slotte worden er nog *twee anderen van Zijn discipelen* genoemd. Zij worden niet met name genoemd. Wel weten we dat het twee van de discipelen zijn die drie en een half jaar met de Heere Jezus hebben rondgewandeld en samen met de anderen onderwijs van Hem hebben gekregen vanaf het allereerste begin van Zijn optreden hier op aarde. Ook zij zijn getuigen geweest van alles wat Hij heeft gedaan.

Het voorstel van Petrus

Op voorstel van Petrus gaan ze vissen. Dat beroep hadden de meesten van hen vroeger ook uitgeoefend. Maar de Heere had ze vanachter de netten geroepen en beloofd dat ze *'vissers van mensen'* zouden worden gemaakt. De discipelen moesten wachten, maar dat betekende niet dat ze stil moesten zitten en verder niets mochten doen. Ze moesten bovendien ook in hun levensonderhoud voorzien. En het belangrijkste: als de Heere hen verschijnt, berispt Hij hen niet omdat ze aan het vissen zijn. Hij wil Zich daardoor juist openbaren. De Heere had Zich de andere twee keer op de zondag geopenbaard; nu is het een doordeweekse dag. Dat leert ons dat de Heere ook in ons gewone werk wil verschijnen.

Vissen, maar niets vangen

Ook al weten ze heel goed hoe dat ze moeten vissen en al doen ze nog zo goed hun best, in die nacht vangen ze zelfs niet één visje. Dat is op zich is al bijzonder, want in de zee zitten genoeg vissen. Maar de Heere zorgt ervoor dat hun netten leeg blijven. Als het ochtend begint te worden, besluiten ze om met vissen te stoppen, want de beste tijd is nu toch voorbij.

Vissen deed je in de nacht, als het donker was; dan was het water koeler. Vissen houden niet van warm water; dan gaan ze naar dieper water en komen niet meer aan de oppervlakte.

En als het nu morgenstond geworden was... Letterlijk staat er in de grondtaal: als het ál morgen werd. De gunstige tijd om de vissen te vangen was voorbij. Nu is al hun werk voor niets geweest. Waarom hebben ze nu niets gevangen? Daar wil de Heere hen iets mee leren.' Zie verder bij *Het wonder en de betekenis van de visvangst*.

De Heere op de oever, maar ze herkennen Hem niet

Op de oever staat een Man. Maar de discipelen herkennen Hem niet. De Heere is vaak veel dichterbij dan je denkt. Maar als Hij onze ogen daar niet voor opent, zien we Hem niet. Zelfs de discipelen die drie jaar met de Heere Jezus zijn omgegaan, kennen Hem niet. Het is nodig dat de Heere Zich iedere keer weer openbaart. De Heere Jezus is altijd heel dicht bij Zijn kinderen, maar dat betekent niet dat ze dat ook altijd zo ervaren. De Heere wil dat Zijn kinderen door het geloof leven, en niet alleen door het gevoel.

De vraag van de Heere Jezus en het antwoord van de discipelen

De Heere zegt: *Kinderkens...* Hij spreekt ze liefdevol aan. Hij weet wel dat hun netten leeg zijn, maar Hij wil dat uit hun eigen mond horen. Hij wil dat ze Hem hun armoede zullen bekend maken. Hij vraagt: *Hebt gij niet enige toespis*, Eigenlijk staat er: Jullie hebben zeker niets voor Mij?

Vis werd vaak bij het brood gegeten. De vraag die de Heere stelt, is dus een heel gewone vraag, maar niet in de mond van de Heere Jezus. Want Hij wist dat hun netten leeg waren. Daar had hij Zelf voor gezorgd. Hij wil echter dat de ervaren vissende discipelen Hem dat bekendmaken. Want als ze Hem hun armoede bekend zullen maken, zal Hij tonen Wie Hij is en wat Hij kan.

De discipelen die met hun armoede openbaar moeten komen, geven een heel kort antwoord. Bot klinkt het: *'Neen'*.

Toespis

Het hoofdgerecht bij de Joden was brood. Daarbij werden allerlei dingen gegeten, zoals vlees, vis, eieren, groente, enz. Al die extra dingen werden *'toespis'* genoemd. Wij zouden het *'beleg'* noemen. Toespis betekent dus alles wat het brood nog lekkerder maakt. Het meest geliefde beleg – toespis - bij de Israëlieten was vis. Die werd gebraden of geroosterd.

De opdracht

De discipelen krijgen een opdracht die tegen alles ingaat: *Werpt het net aan de rechterzijde, en gij zult vinden*. Gewoonlijk werd er aan de linkerkant gevist. Zo werd het altijd gedaan, want anders stond je jezelf in de weg; omdat aan die kant het roer, het *'stuur'* zat. Maar nu zegt die Vreemdeling dat ze het net aan de rechterzijde van het schip moeten uitwerpen. Daarbij komt nog dat het al ochtend is geworden en de tijd om te vissen voorbij is. Maar Hij geeft niet alleen een opdracht, Hij zegt ook: *en gij zult vinden*. Er klinkt dus ook een belofte in door. Vgl. ook Luk. 5 vs. 4, 6, 7. En dan gebeurt er iets wonderlijks: zonder tegenspreken doen de discipelen wat die Vreemdeling zegt. Want Hij spreekt als Machthebbende. Ze werpen het net aan de rechterzijde, en de belofte

wordt vervuld: *Ze konden het net niet meer trekken vanwege de menigte vissen die erin zit.* Een overvloedige vangst!

Het wonder en de betekenis van de visvangst

De Heere toont door dit wonder teken dat Hij de macht heeft in de hemel, maar ook op de aarde. Hij kan niet alleen voor al de aardse dingen zorgen die we nodig hebben, Hij kan ook voor alle eeuwige dingen zorgen. Hij kan onze zonden vergeven. En dat wil Hij Zelf schenken. Hij zendt knechten uit, hier Zijn discipelen, die dat mogen gaan vertellen. Dat werk zal niet vruchteloos zijn. Hij Zelf zal ervoor zorgen dat mensen dat woord zullen geloven. Dat ze de Heere nodig gaan krijgen, naar Hem zullen gaan vragen en Hem zullen gaan zoeken. Hij zal ze alles geven wat ze nodig hebben tot de zaligheid. Dat is allemaal in Hem te vinden. De discipelen kregen hier ook onderwijs dat ze het werk dat ze moesten doen niet alleen konden doen, want dan zou het allemaal voor niets zijn.

Het is de Heere!

De discipel dien Jezus liefhad, Johannes, herkent de Heere Jezus. Hij zegt het ook tegen Petrus: *Het is de Heere (Kurios)*. Dat betekent Hij, Die alle macht heeft en voor Wie geen ding onmogelijk is. (zie ook Luk. 5, daar noemt Petrus Hem ook zo, als hij het wonder heeft gezien). Als Johannes dat ziet, houdt hij het niet voor zichzelf maar zegt het ook tegen Petrus.

Hoewel er zoveel waren, zo scheurde het net niet

Ook al is het net overvol, toch scheurt het net. Daar zorgt de Heere ook voor. Zo wil Hij hen leren dat Hij niet alleen voor de vangst zorgt, maar er ook voor zorgt dat er van die vangst niets verloren gaat. Dat het allemaal Zijn werk alleen is. Daarmee wordt terugverwezen naar de visvangst waarbij de Heere op het schip van Simon was en Hij het lege net ook vol maakte. Toen scheurde het net wél (zie Luk. 5). Maar nu na Zijn opstanding (het teken dat Hij alles volbracht heeft) scheurt het net niet.

Alle dingen zijn gereed; kolenvuur en vis en brood

Als de discipelen aan land komen, zien ze daar een kolenvuur. Ook is er al brood en liggen er vissen (letterlijk: gebraden visjes, zie ook Joh.6: 9, kanttekening). Alle dingen zijn gereed. De Heere heeft Zelf overal voor gezorgd. Hij heeft niets van de discipelen nodig. Hij heeft al het werk volbracht dat Hij moest volbrengen. En Hij wil dat ook uitdelen. De discipelen mogen eten van wat de Heere Jezus bereid heeft.

Brengt van de vissen die gij nú gevangen hebt...

Toch wil Hij ook van de vis gebruiken die de discipelen zo-even gevangen hebben. Dat zegt Hij ook: *Brengt van de vissen, die gij nu gevangen hebt*. Eigenlijk hebben de discipelen dat niet eens zelf gedaan. Hun netten waren leeg en zouden ook leeg zijn gebleven, als Hij ze niet vol had gemaakt. Toch schrijft Hij het uit genade aan hen toe. Hij zegt: *die gij nu gevangen hebt*. Ook dat heel kleine beetje werk – het net uitwerpen – wil de Heere uit genade ‘hun werk’ noemen. Vgl. Openbaring 14 vs.13. Daar zegt de Heere: *en hun werken volgen met hen*.

De betekenis van dit wonder teken

Met en door dit wonder teken wil de Heere Zijn discipelen leren Wie Hij is en wie ze zelf zijn. Hij is de Heere, de Kurios, de Bezitter en Eigenaar van alle dingen. Zij mogen straks gaan werken in Zijn Koninkrijk. Dan zullen ze het net van het Evangelie uit moeten gaan werpen in de volkeren zee. Ze mogen gaan preken. Zijn Woord verkondigen. Maar zelf zullen ze niet één mens kunnen bekeren. Als de Heere dat niet doet, zal al hun werk voor niets zijn. En toch zullen ze ‘vangen’. Omdat Hij ervoor zal zorgen dat er mensen gevangen worden in het visnet van het Evangelie. En dat niet alleen, maar Hij zal er ook voor zorgen dat de vissen die gevangen zijn, nooit meer uit dat net kunnen wegzwemmen. Daarop wijst het wonder dat het net niet scheurde.

De Heere Zelf zal ervoor zorgen dat degenen die Hij een nieuw hart geeft, ook eenmaal bij Hem in de hemel zullen komen. Dat ze eenmaal aan land zullen komen in het Hemels Koninkrijk. Want het werk in Zijn Koninkrijk zal niet tevergeefs zijn. Daar zorgt Hij Zelf voor.

Uitspraak naar aanleiding van een gedicht van Revius

'Wat een visser vangt in het net, dat is bestemd voor de dood. En wat niet gevangen wordt door het net, dat mag blijven leven, dat mag doorzwemmen. Maar hier is het net andersom. Wat hier gevangen wordt door het visnet van het Evangelie, dat is voor het leven. En wat niet gevangen wordt door het visnet van het Evangelie, dat is voor de dood.' (n.a.v. een gedicht van Revius)

Belijdenisgeschriften

- Gods almacht: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde
- Heidelbergse Catechismus Zondag 10 vraag 26 en 27
- Heidelbergse Catechismus Zondag 12 vraag 31

Antwoorden bij werkboekje -10

Weet je het nog?

Wat hoort bij elkaar? Hieronder staan dingen, die gezegd zijn en die gedaan werden. Geef de woorden/zinnen en namen die bij elkaar horen dezelfde kleur. (Of: trek een lijntje)

Antwoorden:

Ze gaan naar Galilea	Alle zeven discipelen
Eén van hen zegt: 'Ik ga vissen.'	Simon Petrus
'Wij gaan ook met u.'	Alle zeven discipelen
Maar in die nacht vangen ze niets	Alle zeven discipelen
Op het strand staat iemand.	De Heere Jezus
'Hij vraagt: Kinderkens, hebt gij niet enige toespijs?'	De Heere Jezus
'Nee.'	Alle zeven discipelen
'Werpt het net aan de rechterzijde en gij zult vinden.'	De Heere Jezus
Ze doen het en kunnen het net niet meer trekken omdat het vol vis zit	Alle zeven discipelen
'Het is de Heere', zegt iemand.	Johannes
Als hij dat hoort, springt hij overboord	Simon Petrus
Komt herwaarts, houdt het middagmaal	De Heere Jezus
'Brengt van de vissen die gij nu gevangen hebt.	De Heere Jezus
'Wie zijt Gij?'	Niemand

Om over te praten

1. De Heere Jezus maakt Zich in deze geschiedenis bekend door een wonderteken. Dat deed de Heere niet altijd als Hij aan iemand verscheen.

a. Hoe maakte de Heere Zich bekend aan de volgende personen?

- **de discipelen op de Opstandingsdag**

De Heere Jezus toonde Zijn handen en voeten en zijde. Toen ze het nog niet geloofden, vroeg Hij iets om te eten en at van de gebraden vis en honingraten ze Hem gaven.

- **de Emmaüsgangers**

De Heere opende hun ogen toen Hij met hen aan de tafel zat en het brood brak en het hun gaf.

- **Jakob bij Bethel**

De Heere kwam bij hem terwijl Hij lag te slapen. Jakob zag een ladder, die tot de hemel reikte en waarop de engelen naar boven en naar beneden liepen. Bovenaan de ladder stond de Heere Zelf. En Hij sprak tot Jakob. Hij beloofde dat Hij voor hem zou zorgen en hem ook weer in Kanaän terug zou brengen. Hij beloofde dat Hij Zijn beloften waar zou maken.

- **de discipelen in de storm**

Toen de Heere Jezus op het water naar hen toe kwam, waren ze bang, maar de Heere zei: Vrees niet, Ik ben het. Petrus vroeg toen: Als U het bent, zeg dan dat ik tot U mag komen. en de Heere zei: Kom. Toen wandelde Petrus ook op het water.

b. Hoe maakt de Heere zich vandaag de dag bekend? Wat gebruikt Hij daarvoor?

Vandaag spreekt de Heere tot ons door Zijn Woord. Ook kan Hij antwoord geven door te doen wat wij van Hem bidden. Dan spreekt Hij door Zijn daden.

c. Wat kun je daarvan leren?

Dan moeten we opletten wat de Heere zegt als Hij Zijn Woord laat preken of als we eruit horen lezen of horen vertellen, of als we het zelf lezen.

2. De Heere wil mensen gebruiken om anderen tot bekering te brengen of onderwijs te geven.

a. Zoek de goede personen bij elkaar. (antwoorden)

Ananias	Paulus
Filippus	de kamerling
Paulus	Lydia
Petrus	de mensen op de Pinksterdag
de vrouwen	de discipelen op de opstandingsdag
Nathan	David

b. Welke mensen doen dat werk vandaag ook nog?

Dominees, ouderlingen, zendingen, Evangelisten. Mensen die over de Heere mogen vertellen, dus ook: juffen en meesters op de vereniging en ook op school. Maar ook als jouw vader en moeder met je uit de Bijbel lezen en over de Heere vertellen.

De Heere wil daar ook kinderen voor gebruiken

Kinderen zijn daarvoor nog veel te klein. Die weten nog niet genoeg.

c. Wat vind jij? Leg je antwoord uit.

Ja, daar wil de Heere ook kinderen voor gebruiken. Je bent nooit te klein om goed van de Heere te spreken; om Zijn Woord door te geven aan andere mensen en anderen van Hem vertelt.

3. Het net bij de discipelen bleef leeg.

a. Hoe kwam dat?

Daar zorgde de Heere voor.

b. Waarom deed de Heere dat?

Hij wilde Zijn discipelen daarmee iets leren. Hij wilde ze leren dat ze zonder Hem niets konden doen.

c. Wanneer kwam het vol? (Was dat meteen nadat de Heere gesproken had?) Wat moest er eerst gebeuren?

Het kwam vol toen de discipelen deden wat de Heere Jezus tegen hen gezegd had: het net uitwerpen aan de rechterzijde van het schip. De discipelen gehoorzaamden dus!

Puzzel/geheimschrift

Antwoord: 'En zie, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld'

Antwoorden bij werkboekje +10

Weet je het nog?

Maak de zinnen af. Lees eerst de zin met het nummer ervoor en trek lijnen naar de zin die erbij hoort.

Antwoorden

1. Zeven discipelen zijn ... naar Galiléa gegaan. (z)
2. De Heere Jezus had beloofd dat Hij hen voor zou gaan en ... dat ze Hem daar zouden zien. (o)
3. Maar als ze daar komen, ... is de Heere er niet. (n)
4. Petrus zegt: ... "Ik ga vissen." (d)
5. De anderen zeggen: ... "Wij gaan met je mee." (e)
6. Maar in die nacht ... vangen ze niets. (r)
7. Als het morgen wordt, zijn ze ... heel dicht bij de oever. (M)
8. Daar staat ... de Heere Jezus. (ij)
9. Maar de discipelen ... herkennen Hem niet. (k)

10. De Heere vraagt: ... "Kinderkens, hebt gij niet enige toespijs?" (u)
11. De discipelen antwoorden Hem: ... "Nee." (n)
12. Dan zegt de Heere: "Werpt het net... aan de rechterzijde van het schip en gij zult vinden." (t)
13. De discipelen gehoorzamen en hun net ... komt vol met vis. (g)
14. Johannes zegt: ... "Het is de Heere." (ij)
15. Als Petrus dat hoort, ... springt hij overboord en gaat naar de Heere toe. (n)

16. Als ze aan land komen, zien ze ... een kolenvuur met daarop vis, en ook brood. (i)
17. De Heere Jezus zegt: "Brenge van de vissen ... die gij nu gevangen hebt." (e)
18. Petrus ... trekt het net op het strand en telt de vissen. (t)
19. Het zijn ... honderd drieënvijftig grote vissen. (s)
20. Toch is het net ... niet gescheurd. (d)
21. De Heere zegt tegen Zijn discipelen: "Komt herwaarts, houdt ... het middagmaal." (o)
22. Niet één van de discipelen durft Hem vragen: ... "Wie zijt Gij"? (e)
23. Omdat ze weten dat het de Heere is. (n)

Antwoord: De letters vormen de tekst: Zonder Mij kunt gij niets doen (Joh. 15 vs. 5).

Om over te praten

1. Lees de Bijbeltekst die je bij 'uitkomst' hebt opgeschreven nog eens. Wat heeft deze tekst met de vertelling te maken?

Antwoord: Hoe goed de discipelen ook hun best deden en hoe goed ze ook wisten goed dat ze moesten vissen, maar die hele nacht bleef hun net leeg. Zelf konden ze niet één visje vangen. Toen ze 's morgens deden wat de Heere Jezus zei, kwam hun net in één keer helemaal vol. Hij alleen kon ervoor zorgen dat er vissen in hen net kwamen. Zo wilde de Heere hen leren dat ze bij alles wat ze deden Hem nodig hadden. En dat als Hij niet hielp ze niets konden doen en al hun werk voor niets was.

2. 'De Heere is vaak veel dichterbij dan je denkt.' Leg uit hoe je dat merkt bij de discipelen in deze geschiedenis?

De Heere was heel dicht bij hen: Hij stond op de oever en toch wisten ze het niet.

3. De Heere Jezus maakt Zich in deze geschiedenis bekend door een wonderteken. Dat deed de Heere niet altijd als Hij aan iemand verscheen.

a. Hoe maakte de Heere Zich bekend aan de volgende personen?

- de discipelen op de Opstandingsdag

De Heere Jezus toonde Zijn handen en voeten en zijde. Toen ze het nog niet geloofden, vroeg Hij iets om te eten en at van de gebraden vis en honingraten ze Hem gaven.

- de Emmaüsgangers

De Heere opende hun ogen toen Hij met hen aan de tafel zat en het brood brak en het hun gaf.

- Jakob bij Bethel

De Heere kwam bij hem terwijl Hij lag te slapen. Jakob zag een ladder, die tot de hemel reikte en waarop de engelen naar boven en naar beneden liepen. Bovenaan de ladder stond de Heere Zelf. En Hij sprak tot Jakob. Hij beloofde dat Hij voor hem zou zorgen en hem ook weer in Kanaän terug zou brengen. Hij beloofde dat Hij Zijn beloften waar zou maken.

- de discipelen in de storm

Toen de Heere Jezus op het water naar hen toe kwam, waren ze bang, maar de Heere zei: Vrees niet, Ik ben het. Petrus vroeg toen: Als U het bent, zeg dan dat ik tot U mag komen. en de Heere zei: Kom. Toen wandelde Petrus ook op het water.

b. Hoe doet de Heere dat vandaag?

Vandaag spreekt de Heere tot ons door Zijn Woord. Ook kan Hij antwoord geven door te doen wat wij van Hem bidden. Dan spreekt Hij door Zijn daden.

c. Wat betekent dat voor jou?

Dan moeten we opletten wat de Heere zegt als Hij Zijn Woord laat preken of als we eruit horen lezen of horen vertellen, of als we het zelf lezen.

4. De discipelen gehoorzaamden meteen toen de Heere tegen hen zei dat ze het net uit moesten werpen aan de andere kant van het schip.

a. Wat gebeurde er toen?

Het net kwam vol vissen. Wat de Heere beloofd had, gebeurde ook.

b. Wat kun jij daarvan leren?

Als we doen wat de Heere zegt, wil (en zal) Hij geven wat Hij beloofd heeft. Als we Hem gehoorzamen, zal Hij dat zegenen.

5. Toen Petrus het van Johannes hoorde sprong hij meteen overboord.

a. Waarom deed hij dat?

Hij had de Heere lief en wilde daarom graag dicht bij Hem zijn.

b. Vergelijk dat eens met de opstandingsdag toen hij samen met Johannes samen naar het graf ging. Wat is het verschil met toen? (zie Joh. 20 vs. 1- 11)

Op de opstandingsdag ging hij samen met Johannes naar het graf. Ook toen verlangde hij ernaar bij de Heere Jezus te zijn en Hem te zien. Maar hoe dichterbij hij het graf kwam, hoe langzamer hij toen ging lopen. Dat kwam omdat hij de Heere Jezus verloochend had. Later op die dag was de Heere Jezus hem verschenen en was het weer goed gekomen met de Heere, en had de Heere hem die zonde vergeven.

6.

Om visser van mensen te kunnen zijn, moet je eerst heel veel hebben geleerd. Daarom kunnen kinderen dat nog niet doen.

Toch wil de Heere daar ook kinderen voor gebruiken.

Wat vind jij hiervan? Wat zou jij antwoorden? Waarom?

Antwoord:

1. Natuurlijk is het fijn als je veel van de Bijbel weet. En probeer daar ook maar heel veel over te weten te komen. Maar om visser van mensen te zijn, hoeft je niet heel geleerd te zijn. Want je hoeft het niet alleen te doen. De Heere wil je daarbij helpen. Je hoeft alleen Zijn Woord maar na te spreken. Bid maar of Hij je erbij wil helpen en of Hij wat je zegt, wil zegenen. En het belangrijkste is dat je zelf de Heere liefhebt en Hem kent. Dan kan je echt vertellen Wie Hij is en hoe goed Hij is.

2. De Heere wil ook kinderen daarvoor gebruiken. Kijk maar naar het slavinnetje van Naäman dat hij had meegenomen uit Israël. Weet je wat ze zei toen ze hoorde van de ziekte van Naäman? Ze vertelde geen lang verhaal, maar ze zei alleen: Ik wilde maar dat mijnheer Naäman in Israël was. Daar is een profeet van de Heere. En die zou hem wel beter kunnen maken. Hoor je over Wie ze vertelde? Over de knecht van de Heere. En ze had zoveel eerbied voor die knecht dat ze graag zou willen dat Naäman naar hem toe zou gaan. En je weet wat er gebeurd is. Naäman is gezond gemaakt, gereinigd. En daarvoor gebruikte de Heere dat meisje uit Israël!

Puzzel

In het vak zie je een aantal vetgedrukte hokjes. Rondom elk hok staan acht letters. Van die acht letters zijn er twee hetzelfde. Schrijf die letter in dat lege vakje. De ingevulde letters vormen samen een zin. Let op: letters met een * zijn hoofdletters.

Antwoord: En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.